

Use Of Digital Currency in Tax-Free Financing of Public Spendings

Memduh Aslan

Kocaeli University, (TR)

memduhaslan@gmail.com

Abstract:

Money is a financial instrument that has been the most speculated but has not yet been substituted. In addition to the spending and savings of individuals at the micro level, money itself has now become an investment tool. Although to preserve the money's value by minting it on precious metals such as gold and silver, it turned out that this option did not have a sufficient structure to prevent the great depression. As a matter of fact, II. With World War II, the gold standard collapsed. The USA, Canada, Japan, Australia and Western Europe gathered in the Bretton Woods region with the thought of the resumption of international trade and the rapid re-establishment of the international monetary system destroyed by the world wars period, and discussed the new monetary system in order to be able to trade among themselves. While British Keynes suggested an international currency depending on the value added in trade and varying amounts of gold, American White's view of indexing the other currencies to the US dollar and to the US dollar prevailed. However, by 1976, the insufficiency of gold to meet the added value fo production caused the system to collapse and Bretton Woods officially ended with the Jamaica Agreements in 1976. Although history has justified Keynes, countries preferred to switch to a floating exchange rate regime instead of a new gold-indexed system. It has been debated if there is a provision of money or not, from that day. In recent years, crypto-currency propagandists argue that money has no provision and that the one who prints the money becomes unjustly enriched. They also argue that with decentralized cryptocurrencies on blockchain technology, the individual will protect their purchasing power, and the state cannot be a partner in this by printing free money. But, there is a need for a real market that the money can buy real things. And mostly these markets are under the control of the states. On the other hand, money has a provision that depends on added value of production as Keynes pointed out. New money is needed in order to store the new added value created as a result of production in an economy except of the product itself. Theoretically, it is expected that the purchasing power of money will not change when an amount of new money is printed equivalent to the added value in an economy. The states are authorized to print money, therefore money is the main indicator of sovereignty. In order to use the currency internationally, it must be convertible with other currencies. In order for the money printed for the first time to be put on the market, it must be spent by the government. So, the difference between the nominal value of this newly minted money and the printing cost is named seigniorage right, and this is a kind of a public revenue. Central banks have determined price stability, in other words, keeping the value of the national currency stable, as the main task for the balanced use of the seigniorage right. However, as a requirement of commercial life, there is a need for banking activities between those who have money in hand and those who need this money for finance. Banks depositing partial provisions to the central bank for the loans they use enables banks to create fiat money. There are criticisms that not forcing the banks for complete provisions by central bank causes waiving public's seigniorage right. In the current financing system, the views that argue that the seigniorage right being used by not the society, but the banks, and that the central bank should force the banks giving full provision for the loans

extended, have been voiced more loudly in recent years. Reserve currencies, especially the US dollar, which is used in a significant part of international trade, also put pressure on the national currencies of import-based economies using floating exchange rate regimes. Thus, the need for foreign currency in imports causes reserve currencies to become investment and savings tools and the to become a stakeholder in national currency's seigniorage right. The inclusion of cryptocurrencies, whose owner and control are unknown, in the struggle to get a share from all this seigniorage right, has caused the concept of digital money to come to the fore in many countries. With the Directive 2009/112, the European Union has made regulations so that cryptocurrencies do not harm the monetary system. In our country, with the Law No. 6493 on Payment and Securities Settlement Systems, Payment Services and Electronic Money Institutions, legal rules have been introduced for the printing of digital money. The Central Bank of the Republic of Turkey banned the use of cryptocurrencies directly or indirectly in payment transactions in our country in 2021. As in all countries, our central bank has serious digital currency studies in our country. Although the Swedish government has announced that they will switch to digital money instead of crowns in 2022, it has not yet achieved this transition. China, which almost does not allow the use of physical money in its domestic market, has a leading role in the world in digital money applications. China, which has made strict quarantine practices under pandemic conditions, has been able to strictly implement quarantine practices by taking advantage of the digitalization of its payment system. The transition of countries to digital money will prevent banks from creating fiat money and will ensure that a significant part of the national seigniorage right is returned to the central bank. However, this will seriously affect the traditional incomes of banks. With the transition to digital money, banks must be able to print their own digital money instead of fiat money for futures and lending. While the banking activities will be able to continue without any problems with the temporary special digital currencies to be designed over the forward receivables, the seigniorage rights to be formed will be transferred to the government. With the transition to digital money, the known and accepted truths in all areas of the economy, including public finance, will also change. According to Article 73 of our Constitution, taxes can only be collected for financing public expenditures. The net tax obligation is the difference between the other public revenues and the total public expenditure. As a public revenue, the increase in seigniorage revenues will naturally reduce the need for tax revenues. In this study, it will be revealed that public expenditures can be financed with seigniorage income increases to be obtained via using digital money without the need for taxes.

Keywords: digital currency, seigniorage, tax, financing of public expenditure

JEL Codes: E51, E58, G28, H62, K34

Kamu Harcamalarının Vergisiz Finansmanında Dijital Para Kullanımı

Özet

Para, üzerinde en çok spekülasyon yapılan ancak ikamesi henüz bulunmayan bir finansal araçtır. Mikro düzeyde bireylerin harcama ve tasarruflarının yanında para artık kendisi bir yatırım aracı haline gelmiştir. Para, değeri korunmak için altın ve gümüş gibi kıymetli madenlere basılsa da, bu tercihin büyük buhranı önlemeye yetecek bir yapıya sahip olmadığı ortaya çıktı. Nitekim II. Dünya savaşıyla birlikte altın standardı da çökmüştür. Uluslararası ticaretin yeniden başlaması ve dünya savaşları döneminin yok ettiği uluslararası para sisteminin hızlı bir şekilde yeniden oluşturulması düşüncesi ile Bretton Woods bölgesinde toplanan ABD, Kanada, Japonya, Avustralya ve Batı Avrupa kendi aralarında ticaretin yapılabilmesi için yeni para sistemi üzerinde tartıştı. İngiliz Keynes, ticarete oluşan katma değere ve değişen oranda altına bağlı olarak uluslararası bir parayı önerirken, Amerikan White'ın ABD dolarının altına, diğer paraların da ABD dolarına endekslenmesi görüşü galip gelmiştir. Ancak 1976'ya gelindiğinde altının, üretimden gelen katma değeri karşılamaya yetmemesi sistemin çökmesine sebep olmuş ve Bretton Woods 1976 da Jamaika Anlaşmaları ile resmen sona ermiştir. Tarih Keynes'i haklı çıkarmış olmasına karşın ülkeler altına endekli yeni bir sistem yerine dalgalı kur rejimine geçirmeyi tercih etmiştir. İşte o gün bugündür paranın bir karşılığının olup olmaması tartışılmaktadır. Son yıllarda kripto-para propagandistleri, paranın bir karşılığı olmadığını ve parayı basanın haksız zenginleştiğini ileri sürmektedir. Ayrıca blokzincir teknolojisi üzerinde belirli bir merkeze bağlı olmayan kriptoparalar ile bireyin satınalma gücünü koruyacağını, devletin karşılıksız para basarak buna ortak olamayacağını ileri sürmektedirler. Oysa ki paranın gerçek şeyleri satın alabileceği gerçek bir piyasaya ihtiyaç bulunmaktadır. Ve çoğunlukla bu piyasalar devletlerin kontrolindedir. Diğer taraftan paranın Keynesin de dikkat çektiği üzere paranın üretimden gelen katma değere dayanan bir karşılığı vardır. Bir ekonomide gerçekleşen üretim sonucunda oluşan yeni katma değerün ürünün kendisi dışında saklanabilmesi için yeni paraya ihtiyaç vardır. Teorik olarak bir ekonomide oluşan katma değere eşdeğer miktarda yeni para basıldığında paranın satınalma gücünün değişmemesi beklenir. Yeni parayı basmaya ise devletler yetkilidir, para bu nedenle egemenliğin de temel göstergesidir. Paranın uluslararası boyutta kullanılabilmesi için ise diğer paralarla konvertibl olması gerekir. İlk defa basılan paranın piyasaya verilebilmesi için kamu tarafından harcanması gerekir. Bu yeni basılan paranın nominal değeri ile basım maliyeti arasındaki fark ise senyoraj hakkı olarak tanımlanır ve bu da bir tür kamu geliri kabul edilir. Merkez bankaları senyoraj hakkının dengeli kullanılabilmesi için temel görev olarak fiyat istikrarını diğer bir ifade ile ulusal paranın değerini stabil tutmayı belirlemiştir. Ancak ticari hayatın gereği olarak elinde parası olanlarla ticaret için bu paraya ihtiyacı olanlar arasında ise bankacılık faaliyetine ihtiyaç bulunmaktadır. Bankaların kullandıkları krediler için merkez bankasına kısmi karşılık (ayırımları) yatırımları, bankaların kaydı para oluşturmasını sağlamaktadır. Merkez bankasının tam karşılık almamasında kamunun senyoraj hakkından feragat ettiği eleştirileri bulunmaktadır. Mevcut finansman sisteminde senyoraj hakkından toplumun değil kredi kullandıran bankaların faydalandığını, merkez bankasının kullandırılan kredileri için tam karşılık ayrılmasını savunan görüşler ise son yıllarda daha sesli dillendirilmektedir. Uluslararası ticaretin önemli bir kısmında kullanılan ABD doları başta olmak üzere rezerv paralar ise dalgalı kur rejimi kullanan ithalata dayalı ekonomilerin ulusal paraları üzerinde de baskı oluşturmaktadır. Böylece ithalatta dövize olan ihtiyaç rezerv paraların yatırım ve tasarruf aracı haline gelmesine ve ulusal paranın senyoraj hakkına paydaş olmasına sebep olmaktadır. Tüm bu senyoraj hakkından pay kapma mücadelesinde sahibi ve kontrolü kimde olduğu belli olmayan kriptoparaların da yer alması, birçok ülkede dijital para kavramının gündeme gelmesine sebep olmuştur. Avrupa Birliği 2009/112 sayılı direktif ile kriptoparaların para sistemine zarar vermemesi için düzenlemeler yapmıştır. Ülkemizde de 6493 sayılı Ödeme ve Menkul Kıymet Mutabakat Sistemleri, Ödeme Hizmetleri ve Elektronik Para Kuruluşları Hakkında Kanun ile dijital para basımına yasal kurallar

getirilmiştir. Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası 2021 yılında ülkemizde kriptoparanın doğrudan veya dolaylı olarak ödeme işlemlerinde kullanılmasını yasaklamıştır. Tüm ülkelerde olduğu gibi ülkemizde de merkez bankamızın ciddi dijital para çalışmaları bulunmaktadır. İsveç hükümeti 2022 yılında kron yerine dijital paraya geçecekleri konusunda açıklamada bulunmasına karşın henüz bu geçişi sağlamamıştır. Kendi iç piyasasında neredeyse fiziki para kullanımına müsaade etmeyen Çin, dijital para uygulamalarında dünyada öncü bir role sahiptir. Pandemi koşullarında sıkı karantina uygulamaları yapan Çin ödeme sisteminin dijitalleşmesinden faydalanarak karantina uygulamalarını katı bir şekilde uygulayabilmiştir. Ülkelerin dijital paraya geçmesi, bankaların kaydi para oluşturmasını engelleyecek ve ulusal senyoraj hakkının önemli kısmının tekrar merkez bankasına dönmesini sağlayacaktır. Ancak bu bankaların geleneksel gelirlerini ciddi anlamda olumsuz etkileyecektir. Bankaların dijital paraya geçişle, vadeli işlemler ve kredilendirme için kaydi para yerine kendi dijital paralarını basabilecek durumda olması gerekmektedir. Vadeli alacaklar üzerinden tasarlanacak süreli özel dijital paralar ile bankacılık faaliyetleri sorunsuz devam edebilecekken, oluşacak senyoraj hakları da kamuya aktarılabilir. Dijital paraya geçiş ile kamu maliyesi dahil ekonominin tüm alanlarında bilinen ve kabul edilen doğrular da değişime uğrayacaktır. Anayasamızın 73. maddesine göre vergiler ancak kamu harcamalarının karşılığı olarak alınabilirler. Net vergi ödevi ise kamunun diğer özgelirleri ile toplam kamu harcaması arasındaki farktır. Kamu geliri olarak senyoraj gelirlerinin artması ise vergi gelirlerine olan ihtiyacı doğal olarak azaltacaktır. Bu çalışmamızda, kamu harcamalarının, dijital para ile elde edilecek senyoraj gelir artışları ile vergiye ihtiyaç olmadan finanse edilebileceği ortaya konulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Dijital para, senyoraj, vergi, kamu harcamasının finansmanı

JEL Kodları: E51, E58, G28, H62, K34